

Sygn. akt I C 366/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2021 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Wioletta Sychniak

Protokolant: stażysta Aleksandra Sikora

po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 2021 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa D. W.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w S.

o zapłatę

1. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej w S. na rzecz D. W. kwotę 6829,25 zł (sześć tysięcy osiemset dwadzieścia dziewięć złotych i dwadzieścia pięć groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 28 października 2019 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 3217 (trzy tysiące dwieście siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałej części;
3. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi od (...) Spółki Akcyjnej w S. kwotę 604,03 zł (sześćset cztery złote i trzy grosze) na pokrycie kosztów postępowania tymczasowo wyłożonych przez Skarb Państwa.

Sygn. akt I C 366/20

UZASADNIENIE

W pozwie złożonym 24 lutego 2020 roku D. W. wniósł o zasądzenie od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. następujących kwot:

1. 7247,46 złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 27 października 2019 roku do dnia zapłaty;
2. 250 złotych bez odsetek

oraz kosztów postępowania sądowego wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu strona powodowa wskazała, że 27 września 2019 roku doszło do kolizji, w wyniku której uszkodzony został samochód marki B. (...) o numerze rejestracyjnym (...), należący do A. P.. Poszkodowany zbył na rzecz Powoda przysługujące mu roszczenie o odszkodowanie na mocy umowy cesji z dnia 16 stycznia 2020 roku. Pozwane Towarzystwo (...) wypłaciło w toku postępowania likwidacyjnego kwotę 13 413,90 zł tytułem odszkodowania, zaniżając je. /**pozew k. 8 – 10**/

W odpowiedzi na pozew (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S. wniosło o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od Powoda kosztów procesu.

Strona pozwana przyznała, że w toku postępowania likwidacyjnego, prowadzonego pod numerem (...), wypłaciła na rzecz poszkodowanego kwotę 13 413,90 złotych brutto. Wypłacone odszkodowanie zapewnia faktyczną możliwość naprawy samochodu B. (...) po szkodzie z dnia 27 września 2019 roku.

/odpowieź na pozew k.37 – 39/

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 września 2019 roku doszło do wypadku, w którym został uszkodzony pojazd marki B. (...), o numerze rejestracyjnym (...), stanowiący własność A. P.. Do wypadku doszło przez najechanie przez poszkodowanego na nieoświetlone słupki rozdzielające pas ruchu na autostradzie (...). Odpowiedzialne za stan nawierzchni przedsiębiorstwo (...) S.A. miało wykupioną polisę OC w (...) S.A. w S..

/bezsporne/

W dniu 16 stycznia 2020 roku poszkodowany A. P. zawarł z D. W. umowę cesji wierzytelności na podstawie, której poszkodowany przelał na Powoda swoją wierzytelność przysługującą mu względem (...) S.A. (nr szkody (...)) z tytułu szkody komunikacyjnej z dnia 27 września 2019 roku. ***/umowa cesji wierzytelności k.14 – 16/***

D. W. zlecił rzeczoznawcy mgr inż. T. Ś. sporządzenie kosztorysu naprawy przedmiotowego pojazdu. Zgodnie z opinią rzeczoznawcy, sporządzoną w dniu 21 stycznia 2020 roku koszt naprawy uszkodzonego pojazdu marki B. (...) o numerze rejestracyjnym (...), uwzględniający użycie oryginalnych części i stawki 100 zł za 1 roboczogodzinę prac, wyniósł 20 661,36 złotych brutto. Kalkulacja nie zawiera kosztów naprawy przekładni kierowniczej.

/kalkulacja naprawy k. 23 – 29/

W dniu 21 stycznia 2020 roku rzeczoznawca mgr inż. T. Ś. wystawił fakturę VAT nr (...) za sporządzenie opinii nr (...) na kwotę 250 złotych. D. W. zapłacił w/w cenę. ***/faktura nr (...) k. 21/***

Ubezpieczyciel sporządził kalkulację naprawy nr (...), zgodnie z którą koszt naprawy uszkodzonego pojazdu marki B. (...) wynosi 13 413,90 złotych. Stawka za 1 roboczogodzinę została ustalona na kwotę 54,50 złotych, w kosztorysie uwzględniono użycie alternatywnych części zamiennych.

/kalkulacja nr (...) na płycie CD – k.43/

Przekładnia kierownicza jest częścią składową układu kierowniczego, odpowiadającego za kierowanie pojazdem. Jest to podzespół odpowiedzialny za bezpieczeństwo czynne. Sprawdzenie przekładni kierowniczej pod kątem uszkodzeń odbywa się w zakładach (...) znajdujących się na terytorium Republiki Federalnej Niemiec. Nie jest możliwe sprawdzenie części w autoryzowanej stacji obsługi B. na terenie Rzeczypospolitej Polskiej. Po weryfikacji producent wymienia elementy składowe przekładni i odsyła część

Hipotetyczny koszt naprawy pojazdu marki B. (...) XDrive o numerze rejestracyjnym (...) na miesiąc wrzesień 2019 roku, z uwzględnieniem stawki za roboczogodzinę prac blacharsko – lakierniczych w wysokości 110 zł netto, użyciem oryginalnych części sygnowanych logo producenta (jakość O) oraz sprawdzeniem przekładni kierowniczej zamiast jej wymiany wynosi 20 243,15 zł brutto.

Koszty naprawy samochodu, z uwzględnieniem wymiany przekładni kierowniczej zamiast jej sprawdzenia i z użyciem oryginalnych części zamiennych jakości O, wyniosłyby 30 766,69 złotych brutto.

W przypadku pojazdu marki B. (...) XDrive brak jest innych oryginalnych części zamiennych niż części o jakości O. Użycie do naprawy części, które pochodzą od producenta pojazdu nie spowodują wzrostu wartości rynkowej przedmiotowego pojazdu. **/opinia biegłego k.65 – 98/**

Decyzją z dnia 27 grudnia 2019 roku Ubezpieczyciel wypłacił na rzecz poszkodowanego kwotę 13 413,90 złotych.

/decyzja z dnia 27 grudnia 2019 roku na płycie CD – k.43,

potwierdzenie przelewu k.30/

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w przeważającej części. Swoją podstawę prawną znajduje w treści art. 822 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2021 r., poz. 854 t.j.), poszkodowany w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej (OC) może dochodzić roszczeń bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawało, iż 27 września 2019 roku doszło do wypadku, w wyniku którego nastąpiło uszkodzenie pojazdu marki B. o numerze rejestracyjnym (...), należącego do poszkodowanego A. P..

Powód jest legitymowany czynnie do wzięcia udziału w procesie w związku z nabyciem przez niego od poszkodowanego wierzytelności z tytułu szkody na podstawie umowy przelewu wierzytelności. Zawierając umowę przelewu wierzytelności, Powód wstąpił w prawa dotychczasowego wierzyciela, przysługujące wobec strony pozwanej z tytułu szkody w pojeździe powstałej na skutek zdarzenia z 27.09.2019 r. i należnego, a nie wypłaconego jeszcze odszkodowania, na podstawie art. 509 § 1 i 2 k.c. Dlatego Powód może skutecznie realizować uprawnienia poprzedniego wierzyciela również w zakresie dochodzenia należności na drodze sądowej.

Pozwany nie kwestionował zasady swojej odpowiedzialności, a jedynie wysokość dochodzonego przez Powoda odszkodowania. W sprawie bezspornym jest, że sprawcą szkody był samoistny posiadacz pojazdu, ubezpieczony w zakresie OC u Pozwanego. Spór w niniejszej sprawie koncentrował się wokół wysokości należnego odszkodowania, a dokładnie określenia uzasadnionych kosztów naprawy uszkodzonego samochodu.

Zgodnie z art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

Odszkodowanie, jakie zobowiązany jest wypłacić zakład ubezpieczeń, obejmuje wszelkie celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego rzeczy. Poszkodowany może, według swojego wyboru, żądać od ubezpieczyciela zapłaty kosztów hipotetycznej restytucji albo zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej ustalonej zgodnie z metodą różnicy. Przepis art. 822 § 1 k.c. modyfikuje normę wynikającą z art. 363 § 1 k.c. bowiem jedynie tylko w ten sposób, że roszczenie o przywrócenie stanu poprzedniego przekształca w roszczenie o zapłatę kosztów restytucji (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12 kwietnia 2018 r., II CNP 43/17, LEX nr 2490615).

Przez przywrócenie rzeczy do stanu poprzedniego należy rozumieć doprowadzenie jej do stanu używalności tożsamego ze stanem tej rzeczy przez wyrządzeniem szkody. W przypadku pojazdu mechanicznego przez taki stan używalności należy rozumieć przywrócenie mu sprawności technicznej, pozwalającej na jego dalszą bezpieczną eksploatację oraz walory estetyczne. Obowiązek ten spoczywa na zakładzie ubezpieczeń. Zgodnie z art. 361 § 1 k.c.

zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwo działania bądź zaniechania. Wymiana uszkodzonych elementów na nowe, w przypadku gdy nie jest możliwa ich naprawa, zaliczana jest do celowych i ekonomicznie uzasadnionych wydatków poniesionych w celu przywrócenia stanu poprzedniego rzeczy. Poszkodowany ma prawo do żądania od zakładu ubezpieczeń naprawienia szkody w całości, zwłaszcza przez przywrócenie stanu poprzedniego pojazdu nie tylko w kwestii możliwości jego używania, ale także i bezpieczeństwa jazdy.

Jak wynika z opinii biegłego sądowego, rzeczywisty koszt naprawy pojazdu B. (...) po szkodzie z 27 września 2019 roku wyniósł 20 243,15 złotych. Przy ustalaniu należnego kosztu naprawy pojazdu Sąd uwzględnił, w ślad za biegłym, wykorzystanie w naprawie oryginalnych części zamiennych, opatrzonych logo producenta pojazdu oraz stawkę za roboczogodzinę 110 zł netto.

Sąd uznał za bezzasadne oparcie kosztorysu na obniżonych cenach usług i elementów. W istocie Pozwany nie przedstawił żadnych argumentów na poparcie swoich wyliczeń i przyjęciu bardzo niskiej stawki za roboczogodzinę, która nie występuje na rynku obecnie (i nie występowania w dacie powstania szkody). Bezpodstawne okazały się również twierdzenia Pozwanego o możliwości zastosowania do naprawy tzw. zamienników oraz o podwyższeniu wartości naprawionego samochodu w sytuacji użycia do naprawy części oryginalnych z logo producenta. Przeciwnie, opinia biegłego (której Pozwany nie zakwestionował) obala tezy stawiane przez Pozwanego. Możliwe jest zastosowanie do naprawy tzw. zamienników, ale:

- po pierwsze nie zostało dowiedzione, że w samochodzie wcześniej takie części były zamontowane (tzn., że samochód posiadał wmontowane części nieoryginalne),

- po drugie, nie ma pewności co do jakości tzw. zamienników, ponieważ nie istnieją certyfikaty wydawane dla takich części; twierdzenie jakoby były one tej samej jakości co części oryginalne nie zostało udowodnione; już tylko różnica w cenie omawianych części (oryginalnych i nieoryginalnych) wskazuje, że muszą być pomiędzy nimi różnice uzasadniające różne ceny;

- po trzecie: z opinii biegłego wynika jednoznacznie, że tzw. zamienniki są jednak niższej (gorszej) jakości.

Sąd ustalając koszt naprawy przedmiotowego pojazdu uznał, że w przypadku przekładni kierowniczej przedmiotowego pojazdu uzasadnione jest sprawdzenie tej części zamiast jej wymiany. Zarówno zgodnie z opinią biegłego, jak i informacjami przesłanymi od producenta, w okolicznościach opisywanych w przedmiotowym zdarzeniu z dnia 27 września 2019 roku, hipotetycznie możliwe było, aby powyższa część uległa uszkodzeniu. Zgłaszane przez poszkodowanego usterki w postaci zacinań się układu kierowniczego oraz brak wspomagania uzasadnia wymianę przekładni. Jednakże, wskazać należy, iż strona powodowa nie udowodniła, iż w powyższa część uległa uszkodzeniu w przedmiotowym wypadku. Powyższe stwierdzenie jest zgodnie z niekwestionowaną przez strony opinią biegłego, zgodnie z którą dowody przeprowadzone w sprawie nie pozwalają na potwierdzenie, że przekładnia została uszkodzona w związku z wypadkiem.

W zakresie należnej stawki za roboczogodzinę Sąd przyjął stawkę 110 zł/rbg. Stawka ta jest adekwatna do stawek stosowanych przez nieautoryzowane warsztaty naprawcze na rynku (...) na rok 2019. Zdaniem Sądu, zastosowana przez Pozwanego stawka 54,50 zł/rbg nie odpowiada realiom rynku, jako znacząco zaniżona.

Odnosząc się do kosztów sporządzenia tzw. prywatnej kalkulacji szkody poniesionych przez Powoda, Sąd zwraca uwagę na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2004 r., sygn. akt III CZP 24/04, w której Sąd Najwyższy wskazał, że odszkodowanie przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów, może - stosownie do okoliczności sprawy - obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego. Tak, jak zauważył Sąd Okręgowy w Łodzi (wyrok z dnia 27 maja 2019 roku, sygn. sprawy III CA 404/19) w uzasadnieniu cytowanej uchwały Sąd Najwyższy zaznaczył, że ocena, czy poniesione koszty ekspertyzy sporządzonej na zlecenie poszkodowanego w postępowaniu przedsądowym są objęte odszkodowaniem przysługującym od ubezpieczyciela z umowy odpowiedzialności cywilnej,

musi być dokonana przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności sprawy, a w szczególności w zależności od ustalenia, czy zachodzi normalny związek przyczynowy pomiędzy poniesieniem tego wydatku a wypadkiem oraz czy poniesienie tego kosztu było obiektywnie uzasadnione (art. 361 k.c.).

Zgodnie z ustalonym przez Sąd stanem faktycznym w sprawie, kosztorys został sporządzony 21 stycznia 2020 roku, a zatem po zawarciu przez strony umowy cesji. Z dowodów zebranych w sprawie nie wynika, by poszkodowany przed zawarciem z Powodem umowy cesji zlecał sporządzenie opinii technicznej na okoliczność ustalenia kosztów naprawy uszkodzonego samochodu. Przeciwnie, z załączonej do pozwu opinii technicznej wynika, że zamówił ją Powód. Kosztorys został zamówiony przez Powoda, sporządzony już po zawarciu umowy cesji i zapłacony przez Powoda. Umowa cesji, zawarta pomiędzy A. P. a D. W., nie przewiduje przelania wierzytelności z tytułu kosztów wykonania prywatnej opinii. Biorąc pod uwagę powyższe, nie było podstaw do uznania, że koszt opinii, którego zasądzenia domaga się strona powodowa, została objęta umową cesji. Zawierając umowę przelewu wierzytelności, Powód wstąpił w prawa dotychczasowego wierzyciela, przysługujące wobec strony pozwanej z tytułu szkody w pojeździe powstałej na skutek zdarzenia z 27.09.2019 r. W zakres zbywanej wierzytelności nie wchodził koszt sporządzenia prywatnej ekspertyzy, bo poszkodowany nie był w dacie zawierania umowy cesji zobowiązany do uiszczenia ceny w związku z ewentualnym sporządzeniem takiej kalkulacji. W tych okolicznościach koszt, jaki poniósł Powód na sporządzenie prywatnej ekspertyzy nie może być uznany za oczywiście celowy i ekonomicznie uzasadniony. Natomiast Powód nie przedstawił dowodów na tę okoliczność. Z uwagi na powyższe, roszczenie strony powodowej o zwrot kosztów ekspertyzy podlega oddaleniu.

Podsumowując: Sąd w pkt. 1 wyroku zasądził kwotę 6829,25 zł na rzecz Powoda. Powyższa kwota jest różnicą pomiędzy kosztem naprawy pojazdu, przyjętego przez Sąd (20 243,15 zł) a wypłaconą przez Ubezpieczyciela kwotą w postępowaniu likwidacyjnym (13 413,90 zł). W pozostałej części powództwo podlegało oddaleniu jako niezasadne.

Sąd orzekł o odsetkach na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 817 k.c. i zasądził je od dnia następnego od dnia upływu terminu do wypłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela (tj. od dnia 28 października 2019 roku).

Wymagalność roszczenia w stosunku do zakładu ubezpieczeń powstaje w terminie 30 dni licząc od dnia otrzymania zawiadomienia o wypadku, chyba, że w powyższym terminie wyjaśnienie okoliczności koniecznych do ustalenia jego odpowiedzialności lub wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe. W przedmiotowej sprawie, poszkodowany zawiadomił ubezpieczyciela o szkodzie 27 września 2019 roku, co wynika z przedłożonych przez pozwanego akt szkodowych znajdujących się na płycie CD. Termin 30 – dniowy upłynął więc przed dniem 27 października 2019 roku. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Sąd zasądził żądane odsetki zgodnie z żądaniem Powoda.

Sąd rozstrzygnął o kosztach postępowania na podstawie art. 100 zd.2 k.p.c. Powództwo zostało uwzględnione w przeważającej części, (w 91,08%) dlatego Sąd nałożył na Pozwanego obowiązek zwrotu Powodowi całości kosztów procesu. Na koszty postępowania poniesione przez Powoda składają się: opłata od pozwu w wysokości 400 zł, koszty zastępstwa prawnego w wysokości 1800 zł (zgodnie z § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z 22 października 2015 r.), zaliczka na opinię biegłego w wysokości 1000 zł oraz opłata od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł – razem 3 217 zł.

Zgodnie z art. 83 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie sąd orzeka o poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa wydatkach, stosując odpowiednio przepisy art. 113 tej ustawy. W toku niniejszego procesu Skarb Państwa poniósł tymczasowo koszt wynagrodzenia biegłego w wysokości 604,03 zł, którą to kwotę Sąd nakazał pobrać o pozwanego, jako strony przegrywającej sprawę w pkt. 3 wyroku.